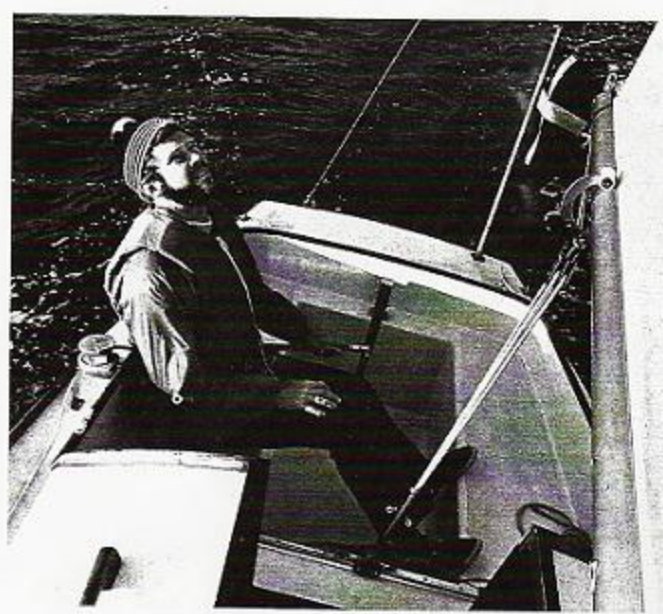

◀ Drabant 22 er en af de både, man vender sig efter, når den kommer forbi. En køn og harmonisk lille fremtoning.

▶ Cockpittet kan ikke blive stort i en 22 fods båd, når der også skal være kahytsplads. Udformningen virker dog hensigtsmæssig.

det har en hel del at sige, hvor besætningen sidder. Vi startede med to voksne på luv kiste-bænk og én på den læ. Da alle tre sad til luv, rejste båden sig vel omkring 3-4 grader, hvilket i praksis er mere end det lyder af på papiret.

Med alle tre mand ude på sidedækket var forbedringen i forhold til udgangsstillingen skønmæssigt 10 grader, og far-ten øgedes mærkbart. Prøve-sejladsen foregik i vestlig vind ud for Korsør, og båden fik også en mere ubesværet gang i den korte, krappe sø, når vi sad på dækket.

Et job for dæksdreng

Det gælder selvfølgelig for alle sejlbåde, at besætningen helst skal opholde sig i luv side under sejlads, men i en lille båd som Drabant er det ret væsentligt. På kapsejlds må parolen ubetinget være »ud på dækket« under kryds, og den Drabant-

besætning, der har de mest udholdende »dæksdreng«, har allerede en klar gevinst.

Dette skal ikke opfattes som om båden har en dårlig stabilitet. Den kan fx sagtens sejles af én mand uden at han vil savne vægten af mere besætning til at øge stabiliteten. Derimod vil sejlegenskaberne lide noget under forkert anbragt vægt, navnlig vægt der befinder sig i læ. Det betyder, at der flere om bord, bør de opholde sig i luv side under tagen i let vind eller på læns.

Det begrænser mulighederne for, hvor man kan slå sig ned i båden. Hertil kommer, at det lave deplacement giver hurtige, næsten hoppende bevægelser i sø, og det kan i længden virke ret trættende. Der bliver ikke så store muligheder for at beskæftige sig med ret meget andet end selve sejladsen. En sejlsbejlestret familie vil kunne nyde det, men er der blot én imellem, som inderst inde be-

finder sig bedst, når båden er i havn, kan det være sket med fornøjelserne. Der er altid mere sport i det, jo mindre en båd bliver.

Lyster det mindste vink - næsten

Selve sejlegenskaberne er noget af det allerbedste, man kan finde i en båd af denne størrelsesorden, hvilket mange fine kapsejldsresultater også vidner om. Båden lyster roret meget fint og let, og det er nemt at trimme den i balance. Til gengæld kræver det stadig opmærksomhed fra rorsmandens side, for en så let båd slår hurtigt ind på egne veje ved et øjeblik uopmærksomhed. Det er ikke en båd, der bare skal styres, den skal sejles, men lyster til gengæld det mindste vink.

Under de to dages prøvesejlads var der kun én gang tendens til, at båden ikke var under fuld kontrol. Det skete i

5-6 sekundmeter vind under slørsejlads med den ret store spiler. I et pust begyndte båden at skære tværs ind på en af Store-Bæltsfærgernes kurs uden at lyste ror. Først et hurtigt slæk på spilerskødet fik båden til at falde af til læns, og vi var den erfaring rigere - sejl den også under spiler som en jolle. Styr med skøderne og pas på ikke at skære for meget.

Drabants opførsel i sø var en stor overraskelse. Mindre kølbåde har altid haft ry for at blive stoppet i sø, men som vi allerede fik det at se på Hesselø Rundt går det særdeles fint, og den er i stand til at krydse fra mange langt større og tungere både. En betingelse for, at det rigtigt skal lykkes, er nok, at rorsmanden har erfaring i at krydse en let båd. Det så vi tydeligt demonstreret under prøvesejladsen, hvor der var stor forskel på om vi »bare« sejlede bidevind eller gjorde os umage med at »lirke« båden

